

Ερωτήσεις – απαντήσεις για την οικονομία Γ¹:

1. Γιατί λέτε ότι τα μνημόνια όχι μόνο δεν αντιμετωπίζουν την κρίση χρέους, αλλά αντίθετα προκαλούν καταστροφή και φέρνουν πιο κοντά ανεξέλεγκτες καταστάσεις;
2. Γιατί λέτε ότι η ύφεση δεν οφείλεται στην αποτυχία εφαρμογής του πρώτου μνημονίου;
3. Αν ο στόχος των μνημονίων δεν είναι η αντιμετώπιση του χρέους τότε ποιος είναι ο στόχος της εφαρμοζόμενης πολιτικής τελικά;
4. Είναι τα μνημόνια όντως μονόδρομος;

¹ Το εν λόγω κείμενο επιχειρεί να αποτελέσει τον καμβά για την ανάδειξη της βασικής επιχειρηματολογίας και ρητορικής του μαύρου μετώπου ΝΔ-ΠΑΣΟΚ και για την οργάνωση της δικής μας στρατηγικής απάντησης σε αυτά. Η τεκμηρίωση και τα επιχειρήματα θα έχουν μια συνεχή ροή ανάλογα με την πορεία της προεκλογικής αντιπαράθεσης με στόχο την ενίσχυση του σκελετού που παρουσιάζουμε εδώ.

Το κείμενο συνοδεύεται από ένα παράρτημα όπου με στοιχεία και πιο συγκεκριμένα επιχειρήματα τεκμηριώνονται οι βασικοί ισχυρισμοί μας.

Α) Σωτηρία της χώρας: ο εκπρόσωπος του μαύρου μετώπου ξεκινάει ισχυριζόμενος ότι τα μνημόνια αντιμετωπίζουν το πρόβλημα (την κρίση χρέους, ρευστότητας και γενικά αποσόβησης της χρεοκοπίας). Το τελευταίο διάστημα, για λόγους προφανείς όπως ότι καταρρέουν σαν χάρτινοι πύργοι τα επιχειρήματα σχετικά με το θετικό περιεχόμενο της εφαρμοζόμενης πολιτικής ως προς τη διαχείριση του χρέους από τα ίδια τα στοιχεία της πραγματικότητας, ο εκπρόσωπος του μαύρου μετώπου αποφεύγει να αναφερθεί σε αυτό το σκέλος (τώρα με το PSI για ένα διάστημα μπορεί να το επιχειρήσουν εκ νέου αν και η πραγματικότητα είναι καταλυτικά εναντίον τους).

Β) Οικονομική τρομοκρατία Ι: Όταν καταρρεύσει αυτή η θέση ο εκπρόσωπος του μαύρου μετώπου ΝΔ-ΠΑΣΟΚ μεταπίπτει στη θέση ότι μας επιβάλλονται από τους δανειστές. Σε αυτό το σημείο γίνεται επιθετικός εκτοξεύοντας απειλές και εκβιασμούς σχετικά με την θέση της χώρας στην Ευρώπη.

Γ) Οικονομική τρομοκρατία ΙΙ: Επίσης, σε αυτό το σημείο απαξιώνει τη δική μας πρόταση στη βάση της **αδυναμίας διαπραγμάτευσης**, του **ανέφικτου των προτάσεών μας** και εν τέλει του **κινδύνου χρεοκοπίας και εξόδου από το ευρώ** που απορρέουν από αυτή.

Δ) Υποστήριξη της ουσίας της πολιτικής του μνημονίου: Όταν καταρρεύσουν οι παραπάνω ισχυρισμοί ο εκπρόσωπος του μαύρου μετώπου επανέρχεται σε μια θετική στάση απέναντι στα μνημόνια αυτή τη φορά όχι στο επίπεδο του χρέους που υποτίθεται ότι στο όνομά του εφαρμόζονται αλλά στην ουσία των μέτρων με το επιχείρημα της αντιμετώπισης της άρρωστης κατάστασης του παρελθόντος. Εδώ, επιχειρεί να περάσει στην αντεπίθεση χρεώνοντας στην αριστερά την προηγούμενη κατάσταση.

Α-Β-Γ: Σωτηρία της χώρας – Οικονομική τρομοκρατία

Οποιαδήποτε άλλη εναλλακτική πρόταση πέρα από τα μνημόνια συνιστά καταστροφή. Συνεπώς, **μνημόνια ή καταστροφή/έξοδος από το ευρώ** είναι το πραγματικό δίλημμα των εκλογών.

Το δίλημμα αυτό προϋποθέτει άρρητα ότι α) τα μνημόνια έχουν κάποιο θετικό περιεχόμενο, προστατεύουν από την καταστροφή και β) ότι δεν υπάρχει άλλη εναλλακτική λύση. Επομένως, η αποδόμηση της οικονομικής τρομοκρατίας έχει δύο σκέλη: α) την κατάδειξη του γιατί τα μνημόνια δεν έχουν αυτό το θετικό περιεχόμενο που άρρητα αποκτούν από το δίλημμα και β) την υπονόμηση της λογικής του μονόδρομου.

Η κατάρρευση της προσπάθειας οικονομικής τρομοκρατίας ολοκληρώνεται με την υπεράσπιση της θέσης μας απέναντι στις τρομοκρατικές και απαξιώτικές αναφορές.

5. Αν δεν είναι μονόδρομος γιατί λοιπόν λένε ψέματα και τρομοκρατούν τον ελληνικό λαό;
6. Ποια είναι η πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ για το χρέος που μπορεί να αντικαταστήσει τη μνημονιακή πολιτική που καταγγέλλει;
7. Θέλετε το ευρώ τελικά, ναι ή όχι; Είστε υπέρ της επιστροφής στη δραχμή ναι ή όχι;

1. Είναι τα μνημόνια μια πολιτική που αντιμετωπίζει την κρίση χρέους και θωρακίζει από την καταστροφή;

Τα μνημόνια διαλύουν την ελληνική κοινωνία, οδηγούν στη χρεοκοπία και την καταστροφή και μάλιστα με χειρότερους όρους από ότι αν δεν είχαν εφαρμοστεί.

Βλ. στο παράρτημα:

[β1]: Η οικονομική και κοινωνική καταστροφή ήδη συντελείται

[β2]: Το νέο πρόγραμμα επιδεινώνει την ήδη συντελούμενη καταστροφή

Τα μνημόνια είναι μια πολιτική που δεν αντιμετωπίζει το χρέος (με εξωφρενικές παραδοχές το χρέος προβλέπεται να είναι το 2020 μεγαλύτερο από το 2009) ούτε θωρακίζει τον ελληνικό λαό από την χρεοκοπία, αντίθετα ευνοεί όλους όσους ευθύνονται για το χρέος, αλλά και για την χρηματοπιστωτική κρίση (τραπεζίτες, οικονομικά ισχυρούς κοκ) με το να πληρώνει ο λαός τις ζημιές τους. Επίσης με τα μνημόνια και το PSI αντί να κατοχυρώνονται οι ανάγκες του λαού, κατοχυρώνονται οι πιστωτές (αγγλικό δίκαιο, λογαριασμός για την αποπληρωμή του χρέους κοκ).

Βλ. στο παράρτημα:

[α4]: Οι κυβερνητικές επιλογές επιδεινώνουν τους όρους αντιμετώπισης του δημόσιου χρέους και μεθοδεύουν ληστεία σε βάρος του ελληνικού λαού και των άλλων ευρωπαϊκών λαών.

Αφορούν το σύνολο της οικονομικής πολιτικής, έχουν ως στόχο τη διάλυση των εργασιακών σχέσεων, το ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας, τη διάλυση του κοινωνικού κράτους και κυρίως τη ραγδαία υποτίμηση της εργασίας.

Απόφαση ΣΥΡΙΖΑ: Η κρίση χρέους χρησιμοποιείται ως μοχλός πίεσης χάριν των συμφερόντων του κεφαλαίου. Είναι οι ίδιες οικονομικές-πολιτικές δυνάμεις στην Ελλάδα και την ευρωζώνη που, ενώ σε ρητορικό επίπεδο θέτουν ως προτεραιότητα την αντιμετώπιση του δημόσιου χρέους, στην πραγματικότητα η κύρια προτεραιότητά τους είναι η δραματική μείωση εισοδημάτων (μισθών, συντάξεων κ.λπ.) και η κατεδάφιση των εργασιακών κατακτήσεων και κοινωνικών δικαιωμάτων. Επομένως, οι θυσίες που ζητούν με αφορμή το χρέος δεν αφορούν ούτε τη σωτηρία της χώρας ούτε τη διάσωση του ευρώ ούτε τη βιωσιμότητα του χρέους. Οι θυσίες απαιτούνται για να αυξηθεί η κερδοφορία του κεφαλαίου και η εξουσία πάνω στην εργασία.

Και μάλιστα όλα αυτά χωρίς να βελτιώνεται η δημοσιονομική κατάσταση που υποτίθεται ότι είναι ο λόγος για την εφαρμογή αυτής της πολιτικής, ενώ **αποδυναμώνει τον ελληνικό λαό απέναντι στο ενδεχόμενο της ανεξέλεγκτης χρεοκοπίας/εξόδου από το ευρώ το οποίο η συνέχεια αυτής της πολιτικής καθιστά κάθε μέρα όλο και πιο πιθανή.** Άρα τα μνημόνια είναι αυτοσκοπός, συνιστούν ένα πλιάτσικο με απρόβλεπτες συνέπειες για την πλειοψηφία του ελληνικού λαού.

Όπου έχουν λάβει χώρα στο πρόσφατο παρελθόν έκτακτες καταστάσεις όπως το πάγωμα των καταθέσεων, ελλείψεις σε βασικά είδη (τρόφιμα, καύσιμα, φάρμακα κ.α.), αυτές προέκυψαν όταν στην κυβέρνηση ήταν δυνάμεις που υποστήριζαν αντίστοιχη πολιτική με τη δική τους και όχι από κυβερνήσεις που προέκυψαν από την ανατροπή αυτής της πολιτικής.

2. Γιατί λέτε ότι η ύφεση δεν οφείλεται στην αποτυχία εφαρμογής του πρώτου μνημονίου, αλλά αντίθετα υποστηρίζετε ότι το μνημόνιο πέτυχε;

Ο ισχυρισμός ότι οι «αποκλίσεις» από τους στόχους και άρα η αποτυχία των μνημονίων οφείλονται στις αδυναμίες κατά την εφαρμογή τους και όχι στον πυρήνα της πολιτικής που τα υπαγορεύει διαψεύδεται πανηγυρικά τόσο από δηλώσεις μη αριστερών οικονομολόγων σε όλο τον κόσμο (Κρούγκμαν, Μπόφινγκερ κ.α.) όσο και από το γεγονός ότι αυτά ήταν τα αποτελέσματα αυτής της πολιτικής όπου και αν εφαρμόστηκε. Όταν τέτοια προγράμματα διαλύουν επανειλημμένα και συστηματικά κοινωνίες προς όφελος των ισχυρών είναι βλακώδες να υποθέσουμε ότι αυτό οφείλεται κάθε φορά σε ενδεχόμενες δυσλειτουργίες και δεν αποτελεί τον πραγματικό στόχο τους. Γι' αυτό το ζητούμενο στις εκλογές δεν είναι η επιλογή μιας καλύτερης διαχείρισης των μνημονίων αλλά η ανατροπή τους.

Σε στιγμές αυτοκριτικής και κρίσης ενοχής αυτή είναι μια παραδοχή που κάνουν και πολιτικά στελέχη που ευθύνονται τόσο για την κατάσταση της χώρας όσο και για την εφαρμογή αυτής της πολιτικής. Η συνειδητοποίηση ότι στόχος των μνημονίων είναι η υποτίμηση της εργασίας και η ύφεση είναι αυτή που έκανε πολλά στελέχη να διαχωρίσουν τη θέση τους από τα μνημόνια για λόγους πολιτικής επιβίωσης. Δυστυχώς για αυτούς είναι πολύ αργά πια, φέρουν ανεξίτηλα το στίγμα της διάλυσης της ελληνικής κοινωνίας.

3. Ποιος είναι ο στόχος της εφαρμοζόμενης πολιτικής τελικά;

Το δημόσιο χρέος χρησιμοποιείται ως μοχλός πίεσης για να προωθηθεί η αντιδραστική καπιταλιστική αναδιάρθρωση. Το γεγονός ότι τα

αλληπάλλληλα μνημόνια οδηγούν σε μακροοικονομική και κατ' επέκταση σε δημοσιονομική καταστροφή (βαθύτατη ύφεση και υψηλή ανεργία διατηρούν υψηλά το δημοσιονομικό έλλειμμα πράγμα που αυξάνει το δημόσιο χρέος και επιδεινώνει την ικανότητα αποπληρωμής του) καταδεικνύει ότι ο πρώτιστος στόχος της μνημονιακής πολιτικής δεν είναι η αντιμετώπιση του δημόσιου χρέους. Αυτό χρησιμοποιείται ως μοχλός πίεσης για να επιβληθούν οι δημοσιονομικές και διαρθρωτικές παρεμβάσεις που υποτίθεται ότι θα το αντιμετωπίσουν. Στην πραγματικότητα όμως οι παρεμβάσεις αυτές αυτό που κάνουν είναι να προωθούν την αντιδραστική αναδιάρθρωση του καπιταλιστικού τρόπου παραγωγής: άγρια περικοπή μισθών, πλήρης απορρύθμιση της αγοράς εργασίας, απίσχναση των συνδικάτων και των συλλογικών διαπραγματεύσεων, συρρίκνωση του κοινωνικού κράτους, δραστικός περιορισμός του δημόσιου τομέα αφενός μέσα από την εμπορευματοποίηση κοινωνικών αγαθών όπως η παιδεία, η υγεία και η κοινωνική ασφάλιση και αφετέρου μέσα από την ιδιωτικοποίηση του δημόσιου πλούτου (δημόσιες επιχειρήσεις, ακίνητα, ορυκτός πλούτος κλπ) .

4. Είναι τα μνημόνια όντως μονόδρομος²;

Η πολιτική αυτή είναι παραλογισμός γιατί θυσιάζει τους ανθρώπους προς όφελος των τραπεζιτών και λοιπών ισχυρών και αν ισχύει ότι μας την επιβάλλουν θα έπρεπε να την απορρίψετε ή να έχετε ένα σχέδιο για την ανατροπή της. Κανείς σώφρων άνθρωπος δεν παραδίδεται σε μια καταστροφική απαίτηση χωρίς να προσπαθεί να την σταματήσει. Αλλά μάλλον συμφωνείτε με αυτή την πολιτική και γι' αυτό την ακολουθείτε.

Η πολιτική αυτή είναι μονόδρομος αν το μόνο που σε νοιάζει είναι οι τραπεζίτες και οι οικονομικά ισχυροί. Αν το βασικό μέλημα και το επίκεντρο της πολιτικής σου είναι οι ανάγκες του λαού τότε όχι μόνο δεν είναι μονόδρομος αυτή η πολιτική αλλά είναι απορριπτέα αφού θέτει τις ανάγκες του λαού θυσία στις επιδιώξεις και τα κέρδη των ισχυρών.

Λένε ότι αν ακολουθηθεί μια άλλη πολιτική τότε θα μας βγάλουν από το ευρώ και θα μας κηρύξουν οικονομικό πόλεμο με τραγικές συνέπειες. Όλοι και όλες γνωρίζουμε ότι το κόστος τέτοιων επιλογών είναι πάρα πολύ μεγάλο για όλους (παρά τις προσπάθειές τους να εξασφαλίσουν τους πάντες πλην τον

² 'Η πολιτική αυτή μας επιβάλλεται και δεν υπάρχουν περιθώρια για άλλη πολιτική'. Όταν αποδομηθεί το σκέλος ότι αυτή η πολιτική έχει θετικά χαρακτηριστικά ως προς την κρίση χρέους, τότε ο εκπρόσωπος του μαύρου μετώπου ΝΔ-ΠΑΣΟΚ μετατοπίζεται στο επιχείρημα του μονόδρομου: αυτή η πολιτική επιβάλλεται από τους δανειστές.

ελληνικό λαό απέναντι σε αυτό το ενδεχόμενο). Συνεπώς, υπάρχουν δυνατότητες για την ανατροπή αυτής της πολιτικής.

Βλ. παράρτημα:

[α] Δυνατότητα διαπραγμάτευσης για μια πραγματικά βιώσιμη λύση.

[α1]: Το ύψος του ελληνικού χρέους είναι επικίνδυνα υπέρογκο.

[α2]: Οι επιπτώσεις μιας άτακτης χρεοκοπίας ενός κράτους-μέλους μιας νομισματικής ένωσης όμως η ευρωζώνη είναι τεράστιες και ενδεχομένως μη υπολογίσιμες.

[α3]: Η ευρωζώνη είναι απροετοίμαστη για μια άτακτη χρεοκοπία κράτους-μέλους της.

[γ] Σε έξοδο από το ευρώ οδηγεί το νέο πρόγραμμα.

Ο εκβιασμός ότι δεν υπάρχει εναλλακτικός δρόμος είναι ανυπόστατος. Σε όλο τον κόσμο 'βοά ο τόπος' ότι εφαρμόζεται στην Ευρώπη μια πολιτική που καταστρέφει τις κοινωνίες και ήδη συζητιέται η επόμενη μέρα. Στο εξωτερικό ήδη όλοι και όλες προεξοφλούν την αποτυχία του μνημόνιου II και του PSI και ήδη συζητιούνται νέα μνημόνια αλλά και διαφορετικές λύσεις.

Ισχυρίζεστε ότι όποιος διαφωνεί με την πολιτική σας θέλει το χάος και την καταστροφή. Οι ευρωπαϊκοί λαοί (ισπανοί, πορτογάλοι, γάλλοι, ιταλοί, γερμανοί κοκ) αντιστέκονται σε αυτή την πολιτική. Είναι όλοι οπαδοί της καταστροφής των κοινωνιών τους; Εκτός και αν όλοι είναι με την καταστροφή εκτός από τους τραπεζίτες, τους οικονομικά ισχυρούς και πολιτικούς σαν εσάς. Όμως όταν αναγκάζεσαι να υποθέσεις ότι οι περισσότεροι είναι τρελοί τότε μάλλον ο τρελός είσαι εσύ.

5. Γιατί λοιπόν λένε ψέματα και τρομοκρατούν τον ελληνικό λαό; Να γιατί:

Αυτή τη στιγμή το κόστος για την κρίση των τραπεζιτών το πληρώνουν μόνο οι λαοί: τα μνημόνια ληστεύουν τους λαούς των άλλων χωρών για να «σώσουν» την Ελλάδα ενώ όλα τα ποσά πηγαίνουν στους τραπεζίτες και τους οικονομικά ισχυρούς και ταυτόχρονα υποχρεώνουν τον ελληνικό λαό σε φτώχεια και εξαθλίωση. Γνωρίζουν ότι σε περίπτωση μιας άλλης πολιτικής θα υπάρξει κόστος και για τους τραπεζίτες και τους οικονομικά ισχυρούς. Άρα, με το να τρομοκρατούν με ψέματα αυτό που θέλουν είναι να μην πληρώσουν το κόστος της κρίσης οι οικονομικά ισχυροί.

6. Ποια είναι η πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ για το χρέος που να μπορεί να αντικαταστήσει τη μνημονιακή πολιτική που καταγγέλλει;

Καταρχήν δεν προτείνουμε μια εναλλακτική λύση για το χρέος απέναντι στη λύση της μνημονιακής πολιτικής, διότι η τελευταία ΔΕΝ είναι λύση. **Δεν προτείνουμε μια άλλη λύση, προτείνουμε λύση.**

Δεν δεσμευόμαστε από καμιά συμφωνία καταστροφής που έχει συναφθεί. Οι συμφωνίες αυτές είναι άκυρες για μια κυβέρνηση που έχει στο επίκεντρο της πολιτικής της τις ανάγκες του λαού.

Το χρέος είναι ταξικό, οφείλεται κατά κύριο λόγο στα τοκογλυφικά παιχνίδια των κατόχων χρήματος, στη νεοφιλελεύθερη αρχιτεκτονική της ΕΕ, την σκανδαλώδη φοροασυλία του κεφαλαίου στη χώρα και το σκανδαλώδες πλιάτσικο των δημόσιων ταμείων από το κεφάλαιο (μίζες, δημόσια έργα, προμηθευτές δημοσίου, σκάνδαλα κοκ). Η εφαρμοζόμενη πολιτική, όντας και αυτή το ίδιο ταξική δεν αντιμετωπίζει το χρέος αλλά αντιθέτως το διογκώνει επιτιθέμενο στις δυνάμεις της εργασίας και τον λαό αναπαράγοντας ανάμεσα σε άλλα δεινά τις αιτίες του υπέρογκου χρέους. Γι' αυτό τον λόγο θεωρούμε ότι **το χρέος αυτό δεν είναι του λαού και δεν πρόκειται να επιτρέψουμε άλλο να πληρώνει ο λαός την αποπληρωμή του.**

Απόφαση ΣΥΡΙΖΑ: Το δημόσιο χρέος της Ελλάδας έχει ταξικό χαρακτήρα, είναι προϊόν τοκογλυφικών πρακτικών και δεν είναι διαχειρίσιμο, ενώ ταυτόχρονα αποτελεί έκφραση των ανισότιμων σχέσεων που έχουν διαμορφωθεί εντός της ευρωζώνης. Αξιοποιείται για την επιβολή σκληρών αντιλαϊκών μέτρων λιτότητας που με τη σειρά τους βαθαίνουν την ύφεση, διογκώνοντας ξανά το χρέος και λειτουργώντας σαν ένας φαύλος κύκλος, καθώς απορροφά μεγάλο μέρος του παραγόμενου πλούτου και των αλληπάλληλων δανείων με κύριο στόχο τον πλουτισμό των τραπεζών. Είναι αδύνατον να εξυπηρετηθεί. Αμφισβητούμε το χρέος ως χρέος των εργαζομένων.

Η θέση μας είναι ότι κοινωνική ανάγκη και δίκαιη λύση είναι η διαγραφή του μεγαλύτερου μέρους του χρέους, χωρίς μνημόνια λιτότητας, ανεργίας και εκποίησης του δημόσιου πλούτου, χωρίς αντικοινωνικές δανειακές συμβάσεις, και η εξυπηρέτηση του υπόλοιπου με ευνοϊκότερους όρους και ρήτρα ανάπτυξης της χώρας. Σε αυτή την κατεύθυνση, πρέπει να αξιοποιηθούν όλα τα όπλα επιθετικής αναδιαπραγμάτευσης του χρέους, τα οποία δίνουν χρόνο για να εξελιχθεί ένα πρόγραμμα ανασυγκρότησης της οικονομίας της χώρας. Στη θέση της αδιέξοδης και καταστροφικής διαδικασίας του PSI, αντιπροτείνουμε αναστολή πληρωμών προς τους πιστωτές για εύλογο χρονικό διάστημα. Αν αυτό το διάστημα ήταν, π.χ., τρία χρόνια, θα υπήρχε εξοικονόμηση άνω των 50 δις. μόνο από τόκους, τα οποία, σε συνδυασμό με ένα πρόγραμμα αναδιανομής του πλούτου, θα έκαναν εφικτή τη δυνατότητα χρηματοδότησης των κοινωνικών αναγκών, της απασχόλησης και της ανάπτυξης, ενώ ταυτόχρονα θα υπήρχε και χρόνος για μια αναδιαπραγμάτευση του χρέους.

Αν οι διεθνείς τοκογλύφοι, το ΔΝΤ, η ΕΚΤ και η Ε.Ε. δεν αποδεχτούν αυτή την κατεύθυνση, η μονομερής αναστολή πληρωμών χωρίς τη συναίνεση των πιστωτών, που θα συνοδεύεται από ένα πρόγραμμα αντίστασης και επιβίωσης της κοινωνίας, είναι η αναγκαία εξέλιξη, στον βαθμό που για μας η απάντηση στο δίλημμα «λεφτά για μισθούς, συντάξεις και κοινωνική προστασία ή για τους πιστωτές» είναι δεδομένη: προτεραιότητα για μας είναι οι ανάγκες της κοινωνίας. [...]

Το χρέος δεν είναι ελληνική ιδιομορφία. Είναι στοιχείο της καπιταλιστικής κρίσης σε πανευρωπαϊκή κλίμακα. Ο ΣΥΡΙΖΑ, μαζί με τις δυνάμεις της ευρωπαϊκής Αριστεράς, τα συνδικάτα και τα κινήματα, θα αγωνιστεί για τη διεκδίκηση μιας δίκαιης λύσης σε πανευρωπαϊκό επίπεδο.

Στόχος μας λοιπόν είναι η ριζική, επιλεκτική διαγραφή μεγάλου μέρους του χρέους και ρήτρα αποπληρωμής του υπόλοιπου στη βάση των δυνατοτήτων της ελληνικής οικονομίας και χωρίς κόστος για τις λαϊκές ανάγκες. Επίσης, με το σύνολο του προγράμματός μας αντιμετωπίζουμε όλες τις ταξικές αιτίες που οδήγησαν σε αυτό το υπέρογκο χρέος και εξασφαλίζουμε ότι δεν πρόκειται να ξαναφτάσει σε αυτά τα ύψη.

Η πρότασή μας βρίσκεται στον αντίποδα της εφαρμοζόμενης πολιτικής σε τρία κομβικά σημεία: πρώτον αντιστρέφει τη μνημονιακή προτεραιότητα των πιστωτών έναντι του λαού, οι ανάγκες του λαού προηγούνται των πιστωτών, δεύτερον αποκαθιστά τον δημοσιονομικό εκτροχιασμό που τα μνημόνια όχι μόνο δεν αντιμετωπίζουν αλλά επιδεινώνουν ραγδαία και τρίτον, αντιμετωπίζει τις ταξικές αιτίες διασφαλίζοντας ότι δεν θα επανέλθει το πρόβλημα αυτό σε αντίθεση με τη μνημονιακή πολιτική που διατηρεί το χρέος σε μεγάλο ύψος.

Βασικοί πυλώνες της λύσης που προτείνουμε εμείς είναι οι εξής:

- Επιλεκτική διαγραφή του μεγαλύτερου μέρους του χρέους. Το PSI δεν αποτελεί τέτοια λύση για λόγους που περιγράφονται παρακάτω. Η αποπληρωμή του υπολοίπου θα γίνεται με βάση μια ρήτρα ανάλογα με τις δυνατότητες της ελληνικής οικονομίας και κοινωνίας (ανάλογα με ανάπτυξη και μείωση ανεργίας). Αυτό είχε συμβεί ακριβώς και στην περίπτωση της διαγραφής του χρέους της Γερμανίας το 1963.
- Η χρηματοδότηση της ελληνικής οικονομίας δεν μπορεί να γίνεται στη βάση του επαχθούς δανεισμού, όπως συμβαίνει με τις δανειακές συμβάσεις που υπογράφει η χώρα μας που την αλυσοδένουν για ολόκληρες γενιές. Η χρηματοδότηση πρέπει να γίνει με απευθείας δανεισμό από την ΕΚΤ, ερχόμενοι σε ρήξη με την απροκάλυπτη ευνοϊκή μεταχείριση των τραπεζών, που δανείζονται από την ΕΚΤ με επιτόκιο 1% και δανείζουν το Ελληνικό Δημόσιο με επιτόκια που ανέρχονται στο 5%. Η θεσμοθέτηση ευρωομολόγων που θα έχουν την εγγύηση της ΕΚΤ είναι αναγκαία. Ταυτόχρονα, η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων και η Ευρωπαϊκή Τράπεζα για την Ανοικοδόμηση και την Ανάπτυξη να χρηματοδοτήσουν την ελληνική οικονομία με άτοκα δάνεια.
- Ριζική φορολογική μεταρρύθμιση έτσι ώστε να αυξηθούν από την μία τα φορολογικά έσοδα αλλά από την άλλη να κατανεμηθούν δίκαια, αενισχύοντας τον αναδιανεμητικό χαρακτήρα της φορολογίας. Αύξηση της φορολογίας των κερδών, της μεγάλης ακίνητης περιουσίας και του πλούτου, κατάργηση των χαρατσιών, μείωση της αντικοινωνικής και άδικης έμμεσης φορολογίας σε είδη πρώτης ανάγκης. Αναδιοργάνωση των φοροεισπρακτικών μηχανισμών και ενίσχυση τους και όχι διάλυση τους και εκχώρηση των λειτουργιών αυτών σε ιδιώτες, όπως συμβάνει σήμερα.

- Σχέδιο για την παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας με βάση τις ανάγκες της κοινωνίας, ενθαρρύνοντας νέες μορφές οργάνωσης της παραγωγής (συνεταιρισμοί, αυτοδιαχειριζόμενες επιχειρήσεις).
- Εθνικοποίηση του χρηματοπιστωτικού συστήματος και λειτουργία του υπό κοινωνικό και δημοκρατικό έλεγχο. Ίδρυση τραπεζών ειδικού σκοπού για την στέγαση (μετατροπή ΟΕΚ σε τέτοια), τις μικρομεσαίες, τους αγρότες.

Τα εργαλεία μας για την διαμόρφωση μιας τέτοιας λύσης είναι πολλά: τριετής αναστολή, στάση πληρωμών κοκ.

7. **Θέλετε το ευρώ τελικά, ναι ή όχι; Είστε υπέρ της επιστροφής στη δραχμή ναι ή όχι;**

Εμείς διαφωνούμε με το δίλημμα αυτό. Ο λαός μπορεί να πτωχεύσει και μέσα και έξω από το ευρώ. Το ζήτημα είναι να ηττηθεί η πολιτική που εφαρμόζεται. Η έξοδος από το ευρώ με τα σημερινά δεδομένα, δηλαδή με την ηγεμονία των δυνάμεων του μνημονίου θα είναι ένα ακόμη χτύπημα για τον λαό. Όμως, τι επιδιώκουν αυτοί που θέτουν τέτοια διλήμματα; Προσπαθούν με απελπισμένο τρόπο να κρύψουν ότι υποστηρίζουν μια πολιτική που οδηγεί τον λαό σε εξαθλίωση.

Εμείς διαφωνούσαμε κάθετα με την αρχιτεκτονική του ευρώ γιατί είναι ένα νόμισμα που συνδέθηκε με συγκεκριμένες νεοφιλελεύθερες αντιλήψεις που σε μεγάλο βαθμό οδήγησαν στην όξυνση της κρίσης που ζούμε. Όμως, το τι κάνουμε τώρα που είμαστε μέσα είναι ένα σύνθετο ζήτημα.

Απόφαση ΣΥΡΙΖΑ: Καμία θυσία για τα κέρδη του κεφαλαίου, καμία θυσία για το ευρώ, καμία υποταγή στα ψεύτικα διλήμματα μνημόνιο ή χρεοκοπία, ευρώ ή καταστροφή. Σήμερα που ολόκληρη η ευρωζώνη κλονίζεται και οι νέες συμφωνίες οδηγούν την Ε.Ε. σε όλο και σε πιο αυταρχική κατεύθυνση, γίνεται προφανές ότι αυτή η νεοφιλελεύθερη δομή, λειτουργία και πολιτική της Ε.Ε. πρέπει να ανατραπεί. Εργαζόμαστε, σε ρήξη με τις νεοφιλελεύθερες πολιτικές της Ε.Ε., για την οικοδόμηση ενός πανευρωπαϊκού μετώπου που θα παλέψει για μια άλλη Ευρώπη, μια Ευρώπη της ειρήνης, της εργασίας, των κοινωνικών δικαιωμάτων, της ισότητας ανάμεσα στα φύλα, της δημοκρατίας, της αλληλεγγύης, μια Ευρώπη σοσιαλιστική.

Η δική μας πολιτική πρόταση έχει στο επίκεντρο τις ανάγκες των εργαζομένων και του λαού και με γνώμονα αυτές προσεγγίζουμε όλα τα θέματα. Υπό αυτή την έννοια **δεν υπάρχουν ταμπού για εμάς, για την εγγύηση των αναγκών του λαού είμαστε έτοιμοι να κάνουμε ό,τι χρειαστεί.**

Ακριβώς γι' αυτό τον λόγο **δεν είναι επιλογή μας σήμερα η έξοδος από το ευρώ, διότι η μη αποδοχή από μέρους μας της νεοφιλελεύθερης λογικής μας δίνει τη δυνατότητα να μην εγκλωβιζόμαστε σε καταστροφικές επιλογές** και άρα είμαστε σε θέση να συγκρουστούμε με την εφαρμοζόμενη πολιτική και να αξιοποιήσουμε τα διαπραγματευτικά μας πλεονεκτήματα κάτι που δεν μπορούν να κάνουν οι μνημονιακές δυνάμεις που συμφωνούν με την εν λόγω αρχιτεκτονική του ευρώ.

Επιλογή μας είναι να παλέψουμε για να υλοποιηθούν οι πολιτικές μας μέσα στην Ευρωζώνη σε συνδυασμό με την πάλη σε ρήξη με τις αντιδραστικές πολιτικές και τους μηχανισμούς που υπάρχουν. Παλεύουμε για δομικές, ριζικές αλλαγές στην ΕΕ ώστε και το ευρώ να τεθεί σε μια εντελώς νέα βάση. Το κριτήριό μας είναι η προστασία των συμφερόντων των εργαζομένων και του λαού και μπροστά σε αυτά δεν μπαίνουμε σε κανέναν εκβιασμό.

Όταν γίνεται μια τεράστιας κλίμακας επίθεση στους εργαζομένους σε όλες τις χώρες είναι απίθανο να τη γλιτώσουμε εμείς ενώ όλοι οι άλλοι θα καταστραφούν. Εμείς μπορούμε να κάνουμε την αρχή μιας συνολικότερης ανατροπής ώστε όλοι μαζί – ο καθένας στη χώρα του ανατρέποντας την πανομοιότυπα εφαρμοζόμενη καταστροφική πολιτική – μπορούμε πραγματικά να αναστρέψουμε τη διάλυση των ευρωπαϊκών κοινωνιών. Η ανατροπή της ασκούμενης πολιτικής στη χώρα μας θα αναδιατάξει τους συσχετισμούς στην ευρωζώνη. Θα δώσει ελπίδα και κουράγιο και στους άλλους λαούς. Δεν θεωρούμε ότι η παραμονή μας στο ευρώ πρέπει να είναι παθητική (να κάνουμε ό,τι μας λένε) αλλά μαχητική για την αλλαγή μιας καταστροφικής πολιτικής. Και έχουμε τη δυνατότητα να το κάνουμε γιατί δεν δεσμευόμαστε από την νεοφιλελεύθερη λογική.

Η επιστροφή στη δραχμή είναι ένα ενδεχόμενο που ενισχύεται μέρα με τη μέρα από την εφαρμοζόμενη πολιτική. Ακόμη και αν μας βγάλουν από το ευρώ ή διαλυθεί η ευρωζώνη, οι λαοί δεν χρεοκοπούν αν εμπιστευθούν τις δυνάμεις τους και την αριστερά. **Εμείς έχουμε σχέδιο και εγγυόμαστε την κάλυψη των βασικών αναγκών του λαού, τη δημοκρατία και την ελευθερία και σήμερα που τίθενται πλέον σε κίνδυνο αλλά και σε όλα τα ενδεχόμενα. Ο λαός δεν έχει τίποτα να φοβηθεί αν στηριχθεί στις δικές του δυνάμεις.**

Αυτοί που ισχυρίζονται ότι η Αριστερά θέλει την καταστροφή είναι τα κόμματα του Μνημονίου, ο ΣΕΒ και τα ΜΜΕ που τους στηρίζουν. Είναι αυτοί που θεωρούν ρεαλιστική τη σημερινή πολιτική που οδηγεί την κοινωνία στην εξαθλίωση, την ανεργία σε πρωτόγνωρα ύψη, που εξαφανίζει τη δωρεάν παιδεία και υγεία. Είναι αυτοί που δηλώνουν ευθέως ότι θέλουν να μας πάνε σε μισθούς Ρουμανίας και Βουλγαρίας, που οδηγούν τις δημόσιες δαπάνες σε επίπεδο υποσαχάριας Αφρικής, πολύ κάτω από τον ευρωπαϊκό μέσο όρο.

Στην έξοδο από το ευρώ, τη χρεοκοπία και την επιστροφή στην Ελλάδα της δεκαετίας του '50, με ακραία φτώχεια και μαζική μετανάστευση, οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια η πολιτική των Μνημονίων. Είναι πλέον προφανές ότι το σχέδιο που

πραγματικά μπορεί να εγγυηθεί μόνο τη φτώχεια και την εξαθλίωση, μετατρέποντας τη χώρα σε τριτοκοσμική αποικία είναι η διαρκής λιτότητα σε περίοδο ύφεσης, όπως επιτάσσουν τα Μνημόνια και οι υποστηρικτές τους.

Παράρτημα:

Για την οικονομική τρομοκρατία υπέρ του νέου Μνημονίου

Στο παρόν σημείωμα γίνεται μια προσπάθεια να καταγραφεί συνοπτικά και να απαντηθεί αναλυτικά και κατά το δυνατόν τεκμηριωμένα η άνευ προηγουμένου επίθεση κατατρομοκράτησης και εκβιασμού της ελληνικής κοινωνίας που εξαπολύουν οι κυρίαρχες οικονομικές, πολιτικές και μνητιακές δυνάμεις προκειμένου να αποσπάσουν συναίνεση ή έστω ανοχή για το επονομαζόμενο νέο πρόγραμμα στήριξης της ελληνικής οικονομίας (δηλ. την νέα δανειακή σύμβαση και το νέο μνημόνιο). Είναι σημαντικό να αντιμετωπίσουμε αποτελεσματικά αυτήν την επίθεση διότι η μεθόδευσή της έχει επιτύχει (κυρίως στα ΜΜΕ της διαπλοκής) ένα τέτοιο επίπεδο συντονισμού και ομοφωνίας που θα ζήλευαν ακόμη και τα πλέον ολοκληρωτικά καθεστώτα.

1. Το επιχείρημα του μνημονιακού μπλοκ: νέο πρόγραμμα ή καταστροφή

Εάν δεν προχωρήσουμε στο νέο πρόγραμμα ή αν αθετήσουμε τις συναφείς δεσμεύσεις, τότε το ΔΝΤ και τα κράτη-μέλη της ευρωζώνης θα πάψουν να μας δανείζουν, οπότε θα οδηγηθούμε σε άτακτη χρεοκοπία και έξοδο από το ευρώ.

Μια τέτοια εξέλιξη, συνεχίζει το αντίπαλο επιχείρημα, θα οδηγούσε σε οικονομική και κοινωνική καταστροφή, πολύ χειρότερη από αυτή που θα μπορούσε κανείς να ισχυριστεί ότι συμβαίνει σήμερα, διότι: το τραπεζικό σύστημα θα κατέρρεε και μαζί με αυτό θα κατέρρεε το μεγαλύτερο μέρος της οικονομικής δραστηριότητας, με αποτέλεσμα να μην υπάρχουν πλέον χρήματα για να πληρωθούν μισθοί, συντάξεις, η λειτουργία νοσοκομείων, σχολείων κλπ, και για να προμηθευτούμε από το εξωτερικό είδη πρώτης ανάγκης όπως πχ φάρμακα και καύσιμα.

2. Οι αιχμές της δικής μας επιχειρηματολογίας:

[α] Υπάρχει δυνατότητα διαπραγμάτευσης για μια πραγματικά βιώσιμη λύση

[β] Η καταστροφή ήδη συντελείται και το νέο πρόγραμμα την επιδεινώνει

[γ] Σε έξοδο από το ευρώ οδηγεί το νέο πρόγραμμα.

[α] ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΑ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΗΣ ΓΙΑ ΜΙΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΒΙΩΣΙΜΗ ΛΥΣΗ

Παρόλο που το εμπορικό και το δημοσιονομικό-πρωτογενές έλλειμμα της Ελλάδας δυσχεραίνουν τις δυνατότητες διαπραγμάτευσης, η Ελληνική Κυβέρνηση, ωστόσο, διαθέτει ισχυρότατα όπλα για να επιτύχει μια συμφωνία σε ευρωπαϊκό πλαίσιο που θα οδηγήσει σε ανθρώπινη, οριστική και βιώσιμη λύση τα προβλήματα του δημόσιου χρέους και της ανασύνταξης της ελληνικής οικονομίας. Μεταξύ των όπλων αυτών, τρία είναι τα πιο σημαντικά:

(α1) Το ύψος του ελληνικού δημόσιου χρέους είναι επικίνδυνα υπέρογκο

Πλην των ελληνικών κυβερνήσεων που χειρίζονται τα συναφή ζητήματα, όλοι γνωρίζουν ότι αν χρωστάς λίγα έχεις πρόβλημα, αν χρωστάς πολλά τότε πρόβλημα έχουν και οι δανειστές σου. Το ελληνικό δημόσιο χρέος στο τέλος του 2011 ήταν περίπου 360 δις ευρώ (περίπου 470 δις δολάρια). Αυτό το νούμερο είναι επικίνδυνα μεγάλο για το διεθνές χρηματοπιστωτικό σύστημα. Άτακτη χρεοκοπία της Ελλάδας θα δημιουργούσε πρόβλημα όχι μόνο στο δικό της τραπεζικό σύστημα αλλά σε αυτό ολόκληρης της ευρωζώνης και κατ' επέκταση και διεθνώς. Αρκεί να θυμηθούμε ότι η χρεοκοπία της Lehman Brothers που προκάλεσε τη διεθνή χρηματοπιστωτική κρίση το 2008 αφορούσε χρέος ύψους μόλις 50 δις δολάρια.

(α2) Οι επιπτώσεις μιας άτακτης χρεοκοπίας ενός κράτους-μέλους μιας νομισματικής ένωσης όπως η ευρωζώνη είναι τεράστιες κι ενδεχομένως μη υπολογίσιμες.

Μια άτακτη χρεοκοπία της Ελλάδας θα είχε επιπτώσεις πολύ χειρότερες απ' ότι είχε η χρεοκοπία μιας τράπεζας όπως η Lehman Brothers, διότι η Ελλάδα είναι μέλος της Ευρωζώνης, δηλαδή μιας νομισματικής ένωσης. Άτακτη χρεοκοπία της Ελλάδας θα υπονομεύει άμεσα τη συνοχή και τη φύση της Ευρωζώνης ως νομισματικής ένωσης, με ανυπολόγιστες κι ενδεχομένως μη υπολογίσιμες επιπτώσεις (και κόστος). Αυτό το γνωρίζουν και το παραδέχονται δημοσίως οικονομικοί και πολιτικοί παράγοντες όπως:

--Η Μέρκελ, που σε πρόσφατη ομιλία της (Φεβ 12) υποστήριξε ότι : «ενδεχόμενη έξοδος της Ελλάδας από την Ευρωζώνη θα είχε απρόβλεπτες συνέπειες»

--Ο οικονομικός σύμβουλος της Ελληνικής Κυβέρνησης Γκ. Χαρδούβελης που σε συνέντευξη του στο BBC (Ιαν 12) υποστήριξε ότι: «Αν [οι ευρωπαίοι εταίροι] αφήσουν την Ελλάδα να πέσει, τότε η αγορά θα αναρωτηθεί ποιος είναι ο επόμενος και η ευρωζώνη θα διαλυθεί».

--Ο πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των Χριστιανοδημοκρατών/Χριστιανοκοινωνιστών (CDU/CSU) της Γερμανίας, Φ. Κάουντερ, που σε πρόσφατη συνέντευξή του, αναφορικά με την μόνιμη ή προσωρινή αποχώρηση της Ελλάδας από την ευρωζώνη υποστήριξε ότι: «Δεν πιστεύω σε τέτοια πειράματα. Θα ήταν σαν να έκανε ο καθηγητής στο μάθημα της Χημείας ένα

πείραμα, στο οποίο δεν θα ήξερε, αν θα ανατιναζόταν το μισό σχολείο στον αέρα. Έτσι έγινε και στην περίπτωση της Lehman Brothers. Εκ των υστέρων καταλαβαίνουμε ότι θα ήταν καλύτερα να μην είχε αφηθεί να χρεοκοπήσει.»

--Στελέχη του ίδιου του ΠΑΣΟΚ που υπερψήφισαν, στήριξαν και εφάρμοσαν την καταστροφική πολιτική του πρώτου μνημονίου και του μεσοπρόθεσμου όπως η κ. Λ. Κατσέλη και η κ. Παπανδρέου.

Αξίζει επισήμανση το γεγονός, ότι εκείνο που κυρίως προβληματίζει τους κυρίαρχους δεν τόσο το ότι μια άτακτη χρεοκοπία και έξοδος της Ελλάδας από το ευρώ θα είχε υψηλό κόστος όσο το ότι το κόστος αυτό, με δεδομένη την αδιαφάνεια και την πυκνή αλληλεξάρτηση του διεθνούς χρηματοπιστωτικού συστήματος, είναι πρακτικά μη υπολογίσιμο.

(α3) Η ευρωζώνη είναι απροετοίμαστη για μια άτακτη χρεοκοπία κράτους-μέλους της

Το ενδεχόμενο άτακτης χρεοκοπίας και εξόδου της Ελλάδας από την ευρωζώνη θα είχε απρόβλεπτες συνέπειες μεταξύ άλλων και διότι στην παρούσα φάση η ευρωζώνη, επί του παρόντος τουλάχιστον, δεν έχει προετοιμαστεί επαρκώς για να αντιμετωπίσει ένα τέτοιο ενδεχόμενο. Για παράδειγμα δεν υπάρχουν επαρκείς χρηματοδοτικοί μηχανισμοί για να απορροφήσουν τις συνέπειες ενός τέτοιου γεγονότος, τις συνέπειες ιδιαίτερα για τα κράτη που είτε βρίσκονται ήδη εκτός αγορών (Πορτογαλία, Ιρλανδία) είτε αντιμετωπίζουν ήδη οξύ πρόβλημα δανεισμού όπως η Ιταλία και η Ισπανία. Τα εν λόγω διαθέσιμα κεφάλαια τόσο για τους υφιστάμενους μηχανισμούς, όπως ο EFSF, όσο γι' αυτούς που ετοιμάζονται, όπως ο ESM, αφενός είναι ελάχιστα σε σχέση με τις υπολογιζόμενες ανάγκες και αφετέρου οι δυνατότητες μόχλευσης είναι περιορισμένες δεδομένου ότι η πιστοληπτική ικανότητα των χωρών που θα μπορούσαν να εγγυηθούν αυτή τη μόχλευση βαίνει διαρκώς επιδεινούμενη. Ιδιαίτερα οξύμενο πρόβλημα θα είχε να αντιμετωπίσει και η ΕΚΤ, η οποία παρουσιάζει έκθεση στο ελληνικό δημόσιο και τις ελληνικές τράπεζες ύψους 177 δις, δηλαδή περισσότερο κατά 200% από την κεφαλαιακή της βάση.

Επισημαίνουμε ωστόσο ότι η ευρωζώνη δεν παύει έστω και με αργούς ρυθμούς να προετοιμάζεται συστηματικά για να αντιμετωπίσει το ενδεχόμενο άτακτης χρεοκοπίας χώρας-μέλους της, πράγμα που καθιστά ακόμη πιο επιλήψιμες τις πρόσφατες επιλογές της ελληνικής κυβέρνησης.

(α4) Οι κυβερνητικές επιλογές επιδεινώνουν τους όρους αντιμετώπισης του δημόσιου χρέους και μεθοδεύουν ληστεία σε βάρος του ελληνικού και των άλλων ευρωπαϊκών λαών.

Ενώ ισχύουν όλα τα παραπάνω, και είναι πολλοί αυτοί που δημοσίως το παραδέχονται, η ελληνική κυβέρνηση, τα κόμματα και τα ΜΜΕ της διαπλοκής

που τη στηρίζουν, αντί να στηριχτούν σε αυτά για μια διαφορετική διαπραγμάτευση και λύση, επιλέγουν να συνεχίσουν να τηρούν τη στάση του «καλού μαθητή» αποδεχόμενοι ένα πρόγραμμα το οποίο δεν παρέχει οριστική λύση καθώς το χρέος δεν καθίσταται βιώσιμο (βλ το σημείωμα για το PSI), στραγγαλίζει την ελληνική οικονομία καθώς την καταδικάζει σε περαιτέρω βαθιά ύφεση και, το κυριότερο, ισοπεδώνει την ελληνική κοινωνία με γενικευμένη φτώχεια, εφιαλτική ανεργία και εξαθλίωση, στοιχεία που προδιαγράφουν το μέλλον όλων των λαών της Ευρώπης, αν δεν αντισταθούν.

Τόσο η προηγούμενη όσο και η σημερινή, δοτή κυβέρνηση, και όσοι τη στηρίζουν ή την ανέχονται, έχουν τεράστιες πρόσθετες ευθύνες διότι:

(α) επέτρεψαν να επιδεινωθούν οι όροι αντιμετώπισης του δημόσιου χρέους από τις μελλοντικές ελληνικές κυβερνήσεις αφού οι δικές τους αποφάσεις έχουν τα εξής αποτελέσματα:

- μετατροπή του δικαίου που διέπει το σύνολο πλέον του δημόσιου χρέους από το ελληνικό στο αγγλικό, το οποίο και ευνοϊκότερο για τον πιστωτή είναι και στερεί δυνατότητες αντιμετώπισης και διαπραγμάτευσης προς όφελος του ελληνικού λαού
- δημιουργία ειδικού λογαριασμού όπου θα κατευθύνονται κατά προτεραιότητα έσοδα του ελληνικού δημοσίου για την αποπληρωμή του δημόσιου χρέους
- δημιουργία ειδικού ταμείου (ΤΑΠΠΕΔ) το οποίο διοικείται από πρόσωπα επιλογής των ΠΑΣΟΚ, ΝΔ και ΛΑΟΣ, και επιτηρείται από τους δανειστές του ελληνικού δημοσίου, όπου κατευθύνεται ανεπιστρεπτί μεγάλο μέρος της δημόσιας περιουσίας (επιχειρήσεις, ακίνητα, δικαιώματα εκμετάλλευσης ορυκτού πλούτου κλπ) για να ξεπουληθεί αποκλειστικά και μόνο χάριν της εξυπηρέτησης του χρέους
- ρητή δέσμευση που καταγράφεται σε απόφαση του Eurogroup για συνταγματοποίηση της προτεραιότητας για εξυπηρέτηση των δανειστών του ελληνικού δημοσίου έναντι της κάλυψης των στοιχειωδών κοινωνικών αναγκών (Ιδού ένας πρόσθετος λόγος για τον οποίο οι μνημονιακές δυνάμεις δεν πρέπει επουδενί να διαθέτουν στη νέα βουλή πάνω από 180 βουλευτές)

(β) τόσο το πρώτο όσο και το δεύτερο πρόγραμμα, τις επιπτώσεις της χρεοκοπίας του ελληνικού κράτους (αδυναμία εξυπηρέτησης δημόσιου χρέους) τις μεταθέτουν από τους μεγαλομετόχους των τραπεζών σε όλους τους φορολογούμενους πολίτες και τα ασφαλιστικά ταμεία. Κοινωνικοποιούν δηλαδή τις ζημιές του χρηματιστικού κεφαλαίου, παρόλο που την προηγούμενη περίοδο της υψηλής κερδοφορίας των τραπεζών τα κέρδη τους ήταν αυστηρώς ιδιωτικά. Η κοινωνικοποίηση αυτή συνιστά ληστεία σε βάρος τόσο του ελληνικού όσο και των άλλων ευρωπαϊκών λαών. Διότι τα δάνεια που παρέχουν οι λαοί αυτοί προς

την Ελλάδα (είτε άμεσα μέχρι σήμερα είτε έμμεσα στο εξής μέσω του EFSM) κατευθύνονται σχεδόν εξολοκλήρου στις τράπεζες και είναι προς όφελος των ιδιωτών μεγαλομετόχων.

Επομένως, οι κυβερνήσεις ΠΑΣΟΚ και ΠΑΣΟΚ-ΝΔ όχι μόνο δεν εκμεταλλεύτηκαν τις υπαρκτές δυνατότητες επιθετικής διαπραγμάτευσης προς όφελος του ελληνικού λαού, όπως όφειλαν να κάνουν,, αλλά, αντ' αυτού, προχώρησαν σε συμφωνίες που αφενός περιορίζουν σημαντικά τέτοιες δυνατότητες για τις μελλοντικές κυβερνήσεις και αφετέρου συνιστούν ληστεία σε βάρος του ελληνικού και άλλων ευρωπαϊκών λαών. Ο ΣΥΡΙΖΑ δηλώνει χωρίς περιστροφές και προς κάθε κατεύθυνση ότι τέτοιες συμφωνίες όχι μόνο δεν δεσμεύουν, άλλα αργά ή γρήγορα θα έρθει η ώρα που οι ευθύνες θα αποδοθούν και πιθανότατα αυτές δεν θα είναι μόνο πολιτικές.

[β] ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΉΔΗ ΣΥΝΤΕΛΕΙΤΑΙ. ΤΟ ΝΕΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΝ ΕΠΙΔΕΙΝΩΝΕΙ.

[β1] Η οικονομική και κοινωνική καταστροφή ήδη συντελείται.

Η οικονομική και κοινωνική καταστροφή την οποία επικαλούνται όσοι στηρίζουν ή ανέχονται το νέο πρόγραμμα συντελείται ήδη ως αποτέλεσμα της πολιτικής που εφαρμόστηκε με το Μνημόνιο-1. Αυτό τεκμηριώνεται, μεταξύ άλλων, και από τα εξής:

(β 1.1.) Τα τελευταία χρόνια καταστράφηκε μεγάλο μέρος της ελληνικής παραγωγής (περίπου το 14% του ΑΕΠ). Το μεγαλύτερο μέρος της καταστροφής αυτής (πάνω από το 10% του ΑΕΠ) οφείλεται στην βαθύτατη ύφεση που δημιούργησε το Μνημόνιο-1 τα έτη 2010 και 2011, τα οποία, σημειωτέον, για την Ευρωζώνη συνολικά ήταν έτη ανάπτυξης.

(β1.2.) Το δημόσιο χρέος επιδεινώθηκε δραματικά: από 129% του ΑΕΠ το 2009 εκτοξεύτηκε μέσα στα 2 χρόνια του Μνημονίου-1 σε πάνω από 165% του ΑΕΠ.

(β1.3) Η βαθύτατη ύφεση που δημιούργησε το Μνημόνιο-1 κατέστησε αδύνατη την επίτευξη του στόχου της δραστηκής μείωσης των δημοσιονομικών ελλειμμάτων. Μετά από την πράγματι σημαντική μείωση του ελλείμματος το 2010 (η οποία όμως οφείλεται μάλλον σε αλχημείες αναφορικά με τα νούμερα του 2009 παρά στην αποτελεσματικότητα του Μνημονίου-1) το 2011, οπότε οι πολιτικές του πρώτου μνημονίου βρίσκονται σε πλήρη εξέλιξη, το έλλειμμα της γενικής κυβέρνησης μειώθηκε ελάχιστα, ενώ το πρωτογενές έλλειμμα (δηλαδή το συνολικό έλλειμμα μείον τους τόκους) αυξήθηκε (πράγμα που, μεταξύ πολλών άλλων, αποδεικνύει ότι οι «θυσίες» εργαζόμενων και συνταξιούχων πήγαν κατευθείαν στις τσέπες των τραπεζιτών). Συγκεκριμένα, παρόλο που το 2011 λήφθηκαν τα γνωστά αντικοινωνικά μέτρα (αύξηση φόρων, επιβολή χαρατσιών, περικοπές μισθών και συντάξεων κλπ) ύψους πάνω από 21 δις ευρώ, η μείωση

του δημοσιονομικού ελλείμματος της κεντρικής κυβέρνησης ήταν μόλις 1% του ΑΕΠ (από 10,5% σε 9,5% του ΑΕΠ) δηλαδή κάτι παραπάνω από 2 δις ευρώ!

(β1.4) Πέρα από την επιδείνωση του δημόσιου χρέους και των δημοσιονομικών ελλειμμάτων, σε οικονομική καταστροφή οδηγούνται και τα δημόσια ασφαλιστικά ταμεία. Ενδεικτικό της κατάστασης είναι το γεγονός ότι τον πρώτο μήνα του 2012 το ΙΚΑ απορρόφησε πάνω από τους μισούς δημόσιους πόρους που προβλέπονται στον προϋπολογισμό για ολόκληρο το έτος!

(β1.5) Η βαθύτατη ύφεση συνοδεύτηκε από εκρηκτική αύξηση της ανεργίας. Οι επίσημα άνεργοι τον περασμένο Δεκ ξεπέρασαν το 1 εκ. άτομα και σε ποσοστό το 21%, ενώ οι πραγματικοί άνεργοι προσέγγισαν το 1.300.000 άτομα. Η πολιτική του πρώτου μνημονίου σε λιγότερο από 2 χρόνια υπερδιπλασίασε την ανεργία με αποτέλεσμα για πρώτη φορά μετά τη δεκαετία του 60 αυτοί που δουλεύουν να είναι λιγότεροι από αυτούς που δεν δουλεύουν.

(β1.6) Η φτώχεια βάρεσε κόκκινο: 1 στους 3 το 2010 σύμφωνα με επίσημα στοιχεία της Eurostat ενώ σύμφωνα με αξιόπιστες έρευνες πριν ολοκληρωθεί το 2011 η φτώχεια ξεπερνούσε το 40% του πληθυσμού.

(β1.7) Η εφιαλτική ανεργία, η γενικευμένη φτώχεια, η αποδιάρθρωση του ισχνού και άκρως αναποτελεσματικού κοινωνικού κράτους έχουν πυροδοτήσει μια ανθρωπιστική κρίση τα επεισόδια της οποίας πολλαπλασιάζονται με γοργούς ρυθμούς: πλήθος νεόπτωχοι μένουν άστεγοι, πολλαπλασιάζεται ο κόσμος που αναζητά τροφή είτε στα συσίτια είτε ακόμη και στα σκουπίδια είτε εκεί όπου περιστασιακά προσφέρεται δωρεάν , παρουσιάστηκαν κρούσματα υποσιτισμού μαθητών στα σχολεία, η παραβατικότητα για λόγους επιβίωσης έχει βαρέσει κόκκινο, η κατάθλιψη και η απόγνωση απλώνονται βαριές πάνω στην ελληνική κοινωνία.

(β1.8.) Η απελπισία που προκαλούν οι επιπτώσεις του Μνημονίου είναι τόσο μεγάλη ώστε πολλοί πολίτες δεν διστάζουν να εκφραστούν πολιτικά ή ακόμη και να οργανωθούν σε φιλο-φασιστικές και ρατσιστικές οργανώσεις όπως είναι η Χρυσή Αυγή. Η άνοδος όλων των εκδοχών της ακροδεξιάς είναι ένα πολιτικό φαινόμενο που αφορά όχι μόνο την Ελλάδα αλλά ολόκληρη την Ευρώπη. Το φαινόμενο αυτό, όπως γνωρίζουμε και από την ιστορική εμπειρία, το ενισχύουν οι βάνανυσα αντιλαϊκές πολιτικές που επιβάλουν σήμερα παντού οι κυρίαρχες οικονομικές και πολιτικές δυνάμεις. Είναι φαινόμενο με πολλές πτυχές και ιδιαίτερα ανησυχητικό. (βλ επίσης το συναφές σημείωμα).

Αξίζει να επισημανθεί ότι πολλές από τις καταστροφικές κοινωνικές και οικονομικές επιπτώσεις των παρεμβάσεων του Μνημονίου-1 δεν έχουν ακόμη εκδηλωθεί πλήρως. Οι επιπτώσεις αυτές σχετίζονται κυρίως με τα εξής: (i) την υπολειτουργία ή οριακή λειτουργία των δημόσιων νοσοκομείων, σχολείων, πανεπιστημίων και δομών της τοπικής αυτοδιοίκησης, (ii) τη μείωση του

αφορολόγητου από τα 12.000 στα 5.000 ευρώ σε συνδυασμό με τη δραστική μείωση των φοροαπαλλαγών (που θα γονατίσει κατηγορίες όπως πχ οι πολύτεκνοι) και την θέσπιση αντικειμενικών κριτηρίων που «δαγκώνουν» χαμηλά και μεσαία εισοδήματα (πχ υποαπασχολούμενη/ος με ετήσιο εισόδημα κάτω από το αφορολόγητο των 5.000 ευρώ που διαθέτει σπίτι 50 τμ και αυτοκίνητο 1.200 κ.ε., εκτός από το χαράτσι για το σπίτι, εξαιτίας των τεκμηρίων διαβίωσης θα πληρώσει φόρο ύψους 400 ευρώ! (iii) την αύξηση του φόρου στο πετρέλαιο θέρμανσης, (iv) την πλήρη εφαρμογή του νέου μισθολογίου-φτωχολογίου των δημοσίων υπαλλήλων.

[β2] Το νέο πρόγραμμα επιδεινώνει την ήδη συντελούμενη καταστροφή

Παρόλο που το Μνημόνιο-1 πυροδότησε τις διαδικασίες για την παραπάνω καταγραφόμενη οικονομική και κοινωνική καταστροφή, η συγκυβέρνηση ΝΔ-ΠΑΣΟΚ προχωράει στο νέο πρόγραμμα και το Μνημόνιο-2, το οποίο προωθεί επιθετικότερα την ίδια καταστροφική πολιτική. Σε σχέση με το Μνημόνιο-2 αξίζει να επισημάνουμε τα εξής:

(β2.1) Τα προαπαιτούμενα μέτρα όπου περιλαμβάνουν αφενός δημοσιονομικές παρεμβάσεις ύψους πάνω από 3 δις ευρώ (μεταξύ άλλων παραπέρα μειώσεις συντάξεων και περικοπές των δαπανών για φάρμακα και για δημόσιες επενδύσεις) και αφετέρου τη μείωση του κατώτατου μισθού κατά 22% (και 32% για νέες/ους κάτω των 25 ετών) που σε συνδυασμό με την παραπέρα υπονόμευση των συλλογικών διαπραγματεύσεων, των σσε και του παγώματος των ωριμάνσεων (μέχρι η ανεργία να πέσει κάτω από το 10%) θα οδηγήσει ορισμένους κλάδους σε μειώσεις μισθών πάνω από 40%!

(β2.2) Πρόβλεψη για λήψη νέων μέτρων ύψους 5,5% του ΑΕΠ (πάνω από 11 δις) το προσεχές καλοκαίρι στο πλαίσιο αναθεώρησης του Μεσοπρόθεσμου. Τα μέτρα αυτά ρητά αφορούν περικοπές δημοσίων δαπανών για κοινωνική ασφάλιση και πρόνοια, για τη λειτουργία του δημόσιου τομέα (νέες μειώσεις μισθών και απολύσεις, σε συνδυασμό με συγχωνεύσεις/κλείσιμο φορέων του δημοσίου όπως πχ σχολεία και νοσοκομεία). Πρόβλεψη για λήψη επιπρόσθετων νέων μέτρων ώστε να καλυφθούν οι παραπάνω από βέβαιες δημοσιονομικές αποκλίσεις το 2012.

(β2.3) Είναι προφανές και πανθομολούμενο (πλην των σκληροπυρηνικών του νεοφιλελευθερισμού) ότι τα μέτρα αυτά, σε συνδυασμό με την πλήρη εκδήλωση των μέτρων του Μνημονίου-1, θα διατηρήσουν την ύφεση στα υψηλά επίπεδα του 2011 (περίπου 7%) αν δεν την αυξήσουν. Το Μνημόνιο-2 προβλέπει για το 2012-13 ύφεση 4-5% του ΑΕΠ, ωστόσο τα μέτρα που ήδη λήφθηκαν και αυτά που σχεδιάζονται για το Καλοκαίρι είναι βέβαιο ότι θα προκαλέσουν πολύ βαθύτερη ύφεση, παροξύνοντας έτσι την ανεργία, την φτώχεια και την εξαθλίωση.

(β2.4) Η βαθειά ύφεση θα επιδεινώσει παραπέρα τα δημόσια οικονομικά. Αυτό συμβαίνει ήδη καθώς, ο αρχικός (τον Νοε 11) στόχος του προϋπολογισμού του 2012 για πρωτογενές πλεόνασμα πάνω από 1% του ΑΕΠ έχει πάει ήδη περίπατο. Πράγματι, στο Μνημόνιο-2 για το 2012 τίθεται πλέον στόχος για πρωτογενές έλλειμμα ύψους 1% τους ΑΕΠ. Επίσης, το δημόσιο χρέος, παρά το PSI, δεν καθίσταται βιώσιμο (βλ. σχετικό σημείωμα).

(β2.5.) Η στατιστικά μετρούμενη ανεργία ξεπέρασε τον περασμένο Νοέμβριο το 1.000.000 άτομα και επιδεινώθηκε τον Δεκέμβριο. Ωστόσο η πραγματική ανεργία είναι 4-5% μεγαλύτερη. Το νέο μνημόνιο θα παροξύνει την ανεργία. Σύμφωνα με έρευνα του Ινστιτούτο Μικρών Επιχειρήσεων απειλούνταν 240.000 θέσεις εργασίας το 2012 πριν από τις παρεμβάσεις του νέου Μνημονίου. Είναι προφανές ότι μόνο τα πρόσφατα πρόσθετα 3,3 δις ευρώ μέτρα (β.2.1) είναι ικανά να επιδεινώσουν κατά πολύ την εν λόγω προοπτική. Καταλαβαίνουμε τι έχει να συμβεί όταν αποφασιστούν τα επιπλέον 11 δις ευρώ μέτρα το καλοκαίρι. Σε αυτά πρέπει να συνυπολογίσουμε την απόφαση να μειωθούν οι εργαζόμενοι στον δημόσιο τομέα κατά 150.000 άτομα μέχρι το 2015, πράγμα που θα οδηγήσει σε τουλάχιστον 100.000 απολύσεις.

(β2.5) Το νέο μνημόνιο οδηγεί σε κατάρρευση τα δημόσια ασφαλιστικά ταμεία για τους εξής κυρίως λόγους: (i) οι μειώσεις των κατώτατων μισθών οδηγούν σε άμεση απώλεια ασφαλιστικών εισφορών κατά τουλάχιστον 2,2 δις ευρώ ετησίως, τα οποία αφενός προστίθενται στα 6,5 δις ευρώ ετήσιες απώλειες που προκάλεσαν η υψηλή ανεργία και οι μειώσεις που επέβαλε το πρώτο μνημόνιο, και αφετέρου θα πολλαπλασιαστούν εξαιτίας της δραστηκής μείωσης και στους μισθούς πέραν του κατώτατου (ii) οι πενιχροί μισθοί και συντάξεις θα ενισχύσουν την εισφοροδιαφυγή που ήδη στερεί από τα ασφαλιστικά ταμεία 8 δις ευρώ ετησίως, (iii) με το PSI τα ασφαλιστικά ταμεία έχασαν περίπου 14 δις ευρώ περιουσία σε ονομαστική αξία ομολόγων και περίπου μισό δις ευρώ ετησίως από τόκους ομολόγων (iv) η αύξηση της ανεργίας και τα λουκέτα που θα προκαλέσουν τα μέτρα του νέου Μνημονίου θα στερήσουν επιπλέον πόρους από τα ασφαλιστικά ταμεία. Το γεγονός ότι ενώ τα ασφαλιστικά ταμεία, εξαιτίας όλων των παραπάνω, απειλούνται με κατάρρευση το νέο μνημόνιο προβλέπει δημοσιονομικά ουδέτερη μείωση των εργοδοτικών ασφαλιστικών εισφορών στο ΙΚΑ το 2012-13 κατά 5% δείχνει την απίστευτη βιαιότητα της επίθεσης ενάντια στην εργασία που διεκπεραιώνουν ΠΑΣΟΚ, ΝΔ και τα άλλα κόμματα που στηρίζουν ή ανέχονται την μνημονιακή πολιτική.

[γ] Σε έξοδο από το ευρώ οδηγεί το νέο πρόγραμμα.

Παρόλο που όπως υποστηρίξαμε παραπάνω σήμερα το ενδεχόμενο της εξόδου της Ελλάδας ή άλλης χώρας από την ευρωζώνη είναι εξαιρετικά απίθανο, δεν ισχύει το ίδιο για το απώτερο μέλλον. Η οικονομική και κοινωνική καταστροφή που προκαλούν τα αλλεπάλληλα μνημόνια, η όξυνση της οικονομικής κρίσης σε

ολόκληρη την ευρωζώνη εξαιτίας της πολιτικής λιτότητας και αντίστροφης αναδιανομής που εφαρμόζουν οι κυρίαρχες δυνάμεις, αλλά και η συνακόλουθη αναζωπύρωση του εθνικισμού και άνοδος της ακροδεξιάς σε πολλά κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης αυξάνουν τις πιθανότητες διάσπασης της ευρωζώνης. Η οικονομική και κοινωνική καταστροφή που επέφερε το Μνημόνιο/1 και συνεχίζει βιαιότερα το Μνημόνιο/2 απομακρύνουν ολοένα και περισσότερο την Ελλάδα από την ευρωζώνη, οδηγώντας την προς την έξοδο. Αυτό μπορεί να το συνειδητοποιήσει ο οποιοσδήποτε αν επιχειρήσει να απαντήσει το εξής ερώτημα: πότε η Ελλάδα βρισκόταν εγγύτερα στην αποχώρηση από την ευρωζώνη; την άνοιξη του 2010 πριν το πρώτο πρόγραμμα ή την άνοιξη του 2012 μετά την συμφωνία για το δεύτερο πρόγραμμα;